

2297 1ste Beh. af Forsl. t. Besl. om Neds.

af Udv. ang. Lov af 6te Juli 1867. 2298

der har een af disse meget irregulære Bygninger, der stamme fra en Tid, da man ikke maatte bygge frit; alle disse Bygninger ere selvfølgelig ikke overensstemmende med Byggeslovens Fordringer; men naar disse Bygninger blive staaende, vil det maaskee være vanskeligt for Naboerne at bygge regulært efter Byggesloven, ikke at tale om, at hele Bebyggelsen ikke vil faae den Charakter, som den skulde have; det vil ogsaa have en meget skadelig Indflydelse paa Assuranceforholdene, naar en stor Deel af det paagjældende Terrain vedbliver at være besat med Bygninger, der ikke stemme med Byggeslovens Fordringer. Sdet man altsaa har givet dem Genstand i henholdsvis 2½ og 6 Mar for Bygningen, der som sagt indeholde megen Fare for Naboerne, og som desuden gjøre en regelmæssig samlet Bebyggelse fuldstændig umulig, har man paadraget sig et bestemt Ansvar overfor de andre Grundeiere. Saa vidt er man gaaet i sin Lemfældighed. Jeg veed meget vel, at den Dag, jeg paatog mig at bringe den Sag i Orden, vilde der for mig komme et ikke ringe Ansvar og naturligtvis ogsaa en heel Deel Vanskeligheder og Ubehageligheder; men dette har ikke forhindret mig fra at paatage mig Sagen og søge at gennemføre den. Men naar jeg skal have Ansvaret for det, naar jeg virkelig skal bære det, måa man ikke forhindre mig i at tage de Forholdsregler, som ere nødvendige for, at det tilstguede Maal kan naaes. Der staaer udtrykkeligt i Loven, at en hensigtsmæssig og regelmæssig Bebyggelse af Demarcationsterrainet skal finde Sted; det er udtalt i sin Tid af Sleertallet, hvormeglet man maatte beklage, at ikke Regjeringen havde lagt en Plan for Bebyggelsen af Terrainet paa den anden Side af Søerne; det havde givet Anledning til meget beklagelige Forhold. Nu er der her lagt en Plan, og nu forlanger man, at den ikke måa gennemføres. Det er fuldstændig urimeligt, naar man vil have en regulær Bebyggelse, da at lade de Bygninger, som staae frem paa Beten, blive staaende. Det er muligt, at

andre Myndigheder have en Forskjærlighed for Bygninger, der springe frem og indsnævre Betene; men den Forskjærlighed har jeg ikke, og det er mig ikke tilladt at have den. Den ærede Forslagsstiller har gjentagende fremhævet, at Retsbestyrelsen ikke har holdt sig de Forudsætninger efterrettelig, under hvilke den paagjældende Lov af 6te Juli 1867 var bleven givet. Han har ikke nævnt noget bestemt Sted; han har ikke antydet, hvor det bestemt var at finde, og ikke paapeget de Forudsætninger, som han har omtalt. Det er muligt, at der findes et Udvalgets Betænkning, navnlig ganske vist i Mindretallets, adskillige Forudsætninger; men jeg tør ikke, at man kan gaae ud fra, at det er Mindretallet, som kan binde Regjeringen; men hvad Sleertallet angaaer, da vilde jeg have ønsket, at det ærede Medlem vilde have nævnt, hvor det var at finde. Jeg vil ikke nægte, at der kan være Ytringer i Betænkningen, der kunne forklares saaledes, men jeg er mig ikke bevidst, at de ere der; men i ethvert Fald troer jeg ogsaa, at der er en Grændse for, hvorledes Regjeringen ved Gjennemførelsen af Lovforslaget er bunden ved de enkelte Ytringer i en Udvalgsbetænkning. Jeg tror, der er en Grændse. Jeg anseer mig bunden ved saadanne Ytringer, forsaavidt det er foreneligt med hele Sagens Charakter; men der kan efter min Mening komme Ting ind i en Udvalgsbetænkning, som sandelig ganske forandre Tanken; der kan være Omstændigheder tilstede under en Sags 2den Behandling, som fuldstændig forsvinde under den 3die Behandling, hvori Lovens Bestemmelse er bleven forandret, og hvori der slet ikke mere er den Grund til at fastholde de samme Forudsætninger. Men, som sagt, jeg er mig bevidst at have ladet mig lede af den Forudsætning saa meget som muligt, men saalænge det ikke paavises mig bestemt, hvor de Forudsætninger ere tilstede, saa måa jeg gaae ud fra, at de ikke findes i den Form, at de virkelig kunne have havt Betydning. Der er en Ytring i den allerunderdantigste Indberetning, som er